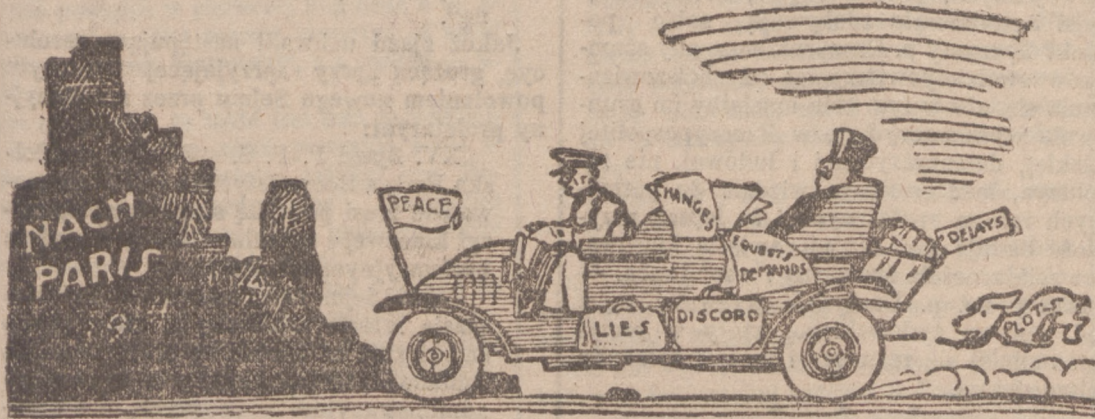

DZIENNIK POLSKI

ORGAN DEMOKRATYCZNY I NARODOWY, POŚWIĘCONY SPRAWIE WOLNEJ ZJEDNOCZONEJ RPZPLTEJ. — WYCHODZI CODZIENNIE O GODZ. 6-tej RANO
CENA NRU W CAŁEJ POLSCE 40 hal. PRENUMERATA 10 K., A Z PRZESYŁKĄ LUB ODNOSZENIEM 12. K. MIESIĘCZNIE
REDAKCJA: UL. KARMEŁICKA L. 16. TELEFON NR. 3364. — ADMINISTRACJA: UL. SZPITALNA 36. TEL. 1385

Karykatura z „New York Herald”. Niemiecy delegaci zostali wezwani do Paryża. Jadą trochę inaczej niż myśleli, że pojedą w r. 1914. A z czym jadą? W walizkach i torbach wiozą kłamstwa, prośby, projekty zmian, spekulacje na niezgodę...

Delegaci Niemiec są już w Wersalu.

Wiedeń. (PAT). B. kor. donosi z Paryża. Pierwsza grupa delegatów niemieckich przybyła wczoraj do Wersalu.

Wiedeń. (PAT). B. kor. donosi z Rotterdamu: Neue Rotterdamsche Courant donosi z Paryża, że Niemcy otrzymają termin 10-dniowy do zbadania preliminarza pokojowego.

Kraków. (PAT). Radio st. krak. z Paryża:

Trzej delegaci niemieccy przybyli do Wersalu. Szefem misji jest baron de Lestner rad. leg. Towarzyszy mu del. fin. Maksymilian Warburg, insp. tel. Welter, funkcyjnarusz służby żywn. Dunke, sekretarz dla telegr. Guebel, sekretarz osobisty Rose i dwaj służący. Przyjął ich pułkownik Henry, szef misji wojskowej francuskiej i pan Coudeille komisarz specjalny.

Gdańsk — miastem wolnym, przynależnym do Polski.

Paryż. (PAT). Havas. „New York Herald” twierdzi, że konferencja uregulowała ostatecznie sprawę Gdańska. Rozwiązanie byłoby następujące: Rekonstrukcja wolnego miasta Gdańska, którego niepodległość będzie zagwarantowana przez Ligę narodów. Liga narodów zamianuje komisarza, ureguje traktaty z Polską i z Niemcami i zrehabilituje konstytucję miasta. Gdańsk będzie miał zupełny samorząd w sprawach czysto miejscowych, natomiast będzie związany związkiem celnym z Polską, za granicą reprezentowany

będzie przez Polskę. Obywatele Gdańska będą mieli prawa przywileje dyplomatycznego obywateli polskich. Polska będzie miała zagwarantowany wolny dostęp do Gdańska, przez korytarz polski, a gdyby to było potrzebnem przez terytorium niemieckie. — Nadzór i zarząd Wisły oddany będzie Polsce, tak samo swobodne rozporządzanie urządzeniami transportowymi miasta. Łącznie z murami nadbrzeżnymi i dokami. Niemcom będzie zagwarantowany wolny przejazd przez korytarz Polski, w kierunku Prus wschodn.

Zjazd P. P. S. — czy bolszewików w Krakowie?

KONGRES PEPEŚOWCÓW UCHWAŁA NIE BRAĆ UDZIAŁU W ŻADNYM RZĄDZIE BURZUAZYJNYM I ROZBIJAĆ SEJM.

Kraków, 27 kwietnia.

(xy) Przez dwa ubiegłe dni odbywał się w Krakowie zjazd P. P. S., który był wstępem do kongresu zjednoczeniowego stronnictw socjalistycznych (odcienia P. P. S. z trzech zaborów. Zadaniem tego zjazdu i kongresu ma być skonsolidowanie partii, w której coraz jaskrawiej zaznaczały się dwa kierunki: kierunek niby umiarkowany, (taki jaki w Niemczech reprezentuje Scheidemann), i kierunek radykalny, bolszewizujący. Czy zjazd przyczyni się do zatarcia ostrych antagonizmów, czy zapobiegnie rozłamowi na krakowską socjalistyczną prawicę i warszawską, wyraźnie bolszewicką lewicę? — nie wiemy. Czy może konsolidacja

stronnictwa P. P. S. dokona się na zasadzie silniejszego akcentowania bolszewickich hasel i przyswojenia sobie bolszewickich metod działania? Bardzo być może, bo wiele objawów świadczy, że przywódcy P. P. S. znajdują się na równi pochyłej...

O przebiegu obrad zjazdu informował tylko „Naprzód”, a relacje te są bardzo niedokładne i tendencyjne. O przebiegu dyskusji nad sprawozdaniem Centralnego Komitetu Robotniczego, dyskusji, która trwała przez całe popołudnie, donosi „Naprzód” w czterech wierszach co następuje:

„Dyskusja przybierała chwilami charakter burzliwy, namiętny. Radykalna grupa występowała dość silnie przeciw C. K. R. i

rezolucji przedłożonej przez tow. Ziemięckiego przeciwstawiając i forsując swą rezolucję do uchwalenia”.

Czytelnicy przyznają, że z takiego sprawozdania nie wiele dowiedzieć się można o istotnym nastroju i tendencjach uczestników obrad.

Wiadomo, że przywódcy socjalistów umiarkowanych organizują zjazdy. Jeśli zjazd zwołali do Krakowa, uczynili to w przeświadczeniu, że będą mieli większość i przeprowadzą swoje projekta wbrew coraz silniejszej skrajnej opozycji. Jakoż uchwalono po burzliwej dyskusji rezolucję, będącą wyrazem niby umiarkowanej większości. Nie dowiedzieliśmy się tylko z „Naprzodu”, jaką to większością głosów uchwała zapadła. Rezolucja rzeczona opiewa:

„XV. Zjazd Polskiej Partii Socjalistycznej przyjmuje do wiadomości sprawozdanie polityczne Centralnego Komitetu Robotniczego i stwierdza, że w wyniku przeżywanego obecnie okresu historycznego nastąpić winna socjalistyczna przebudowa współczesnych społeczeństw, że zatem celem P. P. S. musi być urzeczywistnienie całkowicie niepodległej, zjednoczonej Polskiej Rzeczypospolitej socjalistycznej. Zjazd uważa, iż polityka P. P. S. winna dążyć do utworzenia w drodze rewolucyjnej walki klasowej socjalistycznego rządu klasy robotniczej miast i wsi. Zadaniem takiego rządu będzie wcielenie w życie zasad demokracji politycznej i społecznej, złamanie oporu klasowych wrogów ludu pracującego i dźwignięcie podwalin ustroju socjalistycznego”.

Czy przyjęcie tej rezolucji zapewni polityczną i taktyczną jedność w stronnictwie socjalistycznym, wątpimy. Od dłuższego czasu już widzimy, że ster rządów wysuwa się z rąk niby umiarkowanych przywódców i przechodzi w ręce bolszewickich trybunów. Winni są jednak temu sami umiarkowani przywódcy, którzy systematycznie bolszewizowali masy starając się je przekonać, że nie są gorszymi rewolucjonistami i obroń-

Czy Niemcy podpiszą?

NAUKA PISANIA.

Nie umiesz pisać, Michałku? Chodź, ja cię już nauczę... „Le Journal”

Skład papieru i galanteryi Michał Słomiany, Kraków, Sławkowska 24. (Dom X. X. Emerytów).
Pocztówki artystyczne — papiery listowe — Albumy i ramki na fotografie —
Pamiątniki — Lustra — Szachy (169)
Biletu wizytowe — Zawiadomienia ślubne. — Zakładem filmy: Pocztówki z podobizną gon. Hallora.

gami praw ludu, jak panowie „Bundy“ i zupełnie bolszewickiej „Socjalnej Demokracji Polski i Litwy“, która jak wiadomo połączyła się z lewicą P. P. S. i utworzyła razem „Komunistyczną Partię robotniczą Polski“. W wystąpieniach przywódców na zewnątrz, w artykułach prasy P. P. S. przebija często zupełnie wyraźna bolszewicka nuta. I tak np. po zwycięstwie komunistów na Węgrzech przewodniczący warszawskiej rady delegatów, pepeesow. Jaworowski, wysłał do sowieckiej republiki węgierskiej, w imieniu całej rady, a więc w imieniu zarówno pepeesowców, jak komunistów depeszę powitalną treści następującej:

„Warszawska rada delegatów robotniczych, jako przedstawicielstwo proletariatu stolicy Polski, wita z największą radością zwycięstwo rewolucji i utworzenia rządu rad delegatów robotniczych, włościńskich i żołnierskich na Węgrzech. — Rada przesyła rewolucyjnemu rządowi robotniczemu w Budapeszcie pozdrowienie i wyrazy proletaryackiej solidarności. Proletariat warszawski i całej Polski — brzmi dalej rezolucya, entuzjastycznie przyjmowana przez frakcyę PPS. — śledzi z natężoną uwagą walkę bohaterskich robotników węgierskich z grabieżczym imperializmem(!) koalicji i życzy braciom węgierskim dalszych zwycięstw“.

A Centralny Komitet Robotniczy P. P. S. odezwa wzywającą do święcenia 1-go maja, ogłoszoną na froncie „Robotnika zakończył słowami:

Niech żyje Niepodległa Zjednoczona Polska Socjalistyczna!

Niech żyje międzynarodowa solidarność proletariatu!

Precz z rządami burżuazji!

Niech żyje władza klasy robotniczej miast i wsi!

Niech żyje rewolucja!

Brzmi to o wiele jaskrawiej od uchwalonej w Krakowie rezolucji. Hasło: „Niech żyje rewolucja!“ rzucone w chwili, gdy mamy Sejm ludowy, wyrosły z najliberalniejszego pięć-przymiotnikowego prawa głosowania, hasło jest na wskroś bolszewickie i trąci zapachem Rosyi, gdzie bolszewicy rozpędzili Konstytuante, w której nie mieli

większości. Ale gdy majowa odezwa warszawska bolszewizuje otwarcie, rezolucya krakowska bolszewizuje półgębkiem. I w krakowskiej rezolucji jest mowa o „rewolucyjnej walce klasowej“, co może sobie proletaryat rozmaicie tłumaczyć.

Przeciw komu chcecie panowie robić rewolucję? Przeciw Sejmowi ludowemu w demokratycznej ludowej Polsce?

Po Kierieńskim przyszedł w Rosyi Trocki i Lenin. Pp. Daszyńscy dwuznaczną polityką rozpętlali masy, siali skrętnie klasową nienawiść: cóż dziwić się, że dziś w czasach powojennych, przełomowych, coraz skrajniejsi agitatorowie zdobywają sobie posłuch? Życzymy p. Daszyńskiemu, aby stronników swoich powstrzymał od zbolszewizowania się, ale w tym celu musiałby im gruntownie wytłumaczyć, że w Rzeczypospolitej polskiej, demokratycznej i ludowej, nie rewolucya, lecz ewolucya wiedzie do potrzebnych reform społecznych i że lepszą przyszłość buduje się nie nienawiścią klasową, lecz solidarnością społeczną i współpracą. — Musiałby też p. Daszyński wyzwolić się z pod wpływu żydowskiego, który w partii coraz silniej się zaznacza i prze w kierunku bolszewickim.

Już po napisaniu powyższego artykułu otrzymaliśmy sobotni „Naprzód“ ze sprawozdaniem z 3 dnia obrad kongresu P. P. S.

Widzimy z niego niestety, że wszystkie nasze obawy i domysły się sprawdziły. Kongres socjalistyczny przeszedł po linii rewolucyjno-bolszewickiej, zwracając się gwałtownie przeciw Sejmowi. Prawda, że ani Sejm ani rząd nie pracują zadawalająco, ale Sejm, w którym niema większości, nie może pracować planowo. Trzeba silną większość i silny rząd parlamentarny wytworzyć. Socjaliści i wogóle lewicowcy do tego nie dopuszczają. O taktyce w Sejmie referował tow. Barlicki. Wywody tow. Barlickiego, sprawiające niejednokrotnie wrażenie wywodów człowieka niepoczytalnego (n. p. twierdził on, że „endecy nie chcieli dopuścić do ukonstytuowania się Sejmu“) streszczały się w tem, że (cytujemy za „Naprzodem“):

„Ze względu, że Sejm jest niepewny, a manifest socjalistyczny zrealizować

się dotychczas skutkiem opozycji nie dał, posłowie socjalistyczni będą w tym Sejmie dotąd, dopóki będzie nadzieja, że da się w nim coś osiągnąć. Sejm jednak nie zdradza tych skłonności, a dążenia proletariatu są poważnie zakwestyonowane. Jeżeli sprawa reform w tym Sejmie będzie niemożliwą do zrealizowania dążyć będziemy do rozwiązania tego Sejmu.“

Większość sejmowa wsparta przez 40 reakcjonistów z Łozańskiego pogrzebie reformy. Sprawę musi się energicznie postawić, taktyka musi być zaostrożona“.

Jakoż zjazd uchwalił następującą rezolucję, grożącą „przy sprzyjającej sytuacji“ powołaniem nowego Sejmu przez rewolucyjny proletaryat:

XV. Zjazd P. P. S. stwierdza, że Polska Partya Socjalistyczna w Sejmie prowadzić musi politykę stanowczą opozycji klasowej i udziału w żadnym rządzie burżuazyjnym nie weźmie.

Jeżeli Sejm nie uchwali w krótkim czasie reform społecznych, nie wpłynię energicznie na odbudowę przemysłu i na zmianę systemu bezprawia i nadużyć administracyjno-policyjnych, nie opracuje zasad konstytucji Republiki, P. P. S. bezwzględnie dążyć będzie do rozwiązania tego Sejmu i do nowych wyborów.

P. P. S. w takim razie, przy sprzyjającej sytuacji oprze się na inicjatywie zwołania nowego Sejmu przez rewolucyjny proletaryat, zorganizowany pod sztandarem P. P. S.

A więc taktyka taka, jaką stosowano w Petersburgu i Moskwie, w Monachium i w Berlinie.

Ale nie uda się wam to u nas, panowie z P. P. S.! Chłop polski jest za zdrowy i za mądry. I nie starczy wam sił na zbolszewizowanie społeczeństwa mimo pomocy żydów. Bezsilność wasza okazała się już dowodnie przy wyborach — a po przyłączeniu kresów i ustaniu wojny zaiste nie urosiecie w siły. A że dziś odkrywacie wasze bolszewickie karty, tem lepiej. Otwieracie ludziom oczy, zawczasu na niebezpieczeństwo.

Z jen. Hallerem i armią przez Niemcy do Polski.

(Korespondent „Kuryera Warsz.“

który towarzyszył gen. Hallerowi, opisuje przejazd pociągu przez środkowe Niemcy. Przytaczamy jeden interesujący ustęp z opisu tej podróży:

Pierwszą rzeczą, która uderzyła mnie, kiedyśmy stanęli na dworcu w Giesse, były napisy na szydach i drzwiach domów, widoczne z okien wagonów: wszędzie pozacierano wyrazy „kaiserliche“. Na stacyi ruchu żadnego. Policja niemiecka, złożona z samych 14 i 15letnich chłopaków, ubranych w szare mundury i kaski stało we otoczeniu dworzec i nie wpuszczała nikogo podczas postoju pociągu naszego. Niektórzy z tych policyantów, zandarmów nosili na piersiach krzyż żelazny, nie mieli jednak tej butnej, wzywającej postawy, która dawniej cechowała synów Germanii.

Zauważyłem wogóle podczas przejazdu przez Niemcy, że młode pokolenie wydaje się jakoby zadowolone ze stanu rzeczy; starci Niemcy natomiast mieli miny poważne i przygnębione.

Pragnąc dowiedzieć się, co się też dzieje na świecie, poprosiłem jednego z pracowników kolejowych, Niemca, o gazety niemieckie. Jak najchętniej przyniósł za chwilę Frankfurter Zeitung, General Anzeiger i Berliner Illustrierte Zeitung.

W Illustrierte Zeitung ujrzałem podobiznę jen. Hallera, a w dziennikach zapowiedź przejazdu wojska polskiego. Zresztą i na dworcu Niemcy umieścili napisy, obwieszczające przejazd pociągów polskich i wzywające ludność do zachowania powagi i spokoju.

Na dworcu tymczasem uwijali się członkowie

misy alianckiej: major amerykański i dwu poruczników, z których jeden Polak. Misy ta przyjechała umyślnie, aby pilnować przejazdu pociągów polskich przez Niemcy na mocy uchwał i układów, podpisanych w Spa. Major amerykański oświadczył mi, że wszystkie pociągi, które szły z armią naszą przed nami, przejechały spokojnie.

Ruszyliśmy w dalszą drogę. Zamówiłem jenerałowi do przedziału ową Illustrierte Zeitung, jak również dzienniki i spytałem o wrażenia, omdniesione w pierwszym mieście niemieckim.

— Alianci teraz dopiero pokazują Niemcom — powiedział jenerał — że ich pobili. Te nasze przejazdy przez ich ziemie, ta ich usłużność — to właśnie dowody rezygnacji Niemców, i zupełnego zwycięstwa koalicji. Im więcej naszych pociągów przejedzie, tem więcej Niemcy odczują klęskę!

Tymczasem w oknach naszego wagonu migaly zaorane i uprawione pola, lasy nietknięte, stada owiec na łąkach...

Tu i ówdzie oracz pracuje w polu: konie tęgle, nie znać na nich nędzy i wojny...

Pociąg mija właśnie miasteczko Allendorf. Wskazując jenerałowi park z dziesiątkami kuchni polowych i wielką ilością materiału wojennego...

Bodajby klęska, o której wspomnieli przed chwilą jenerał, była prawdziwa i ostateczna! — pomyślałem.

Warto jednak przejechać się przez Niemcy teraz, aby przekonać się, choć dla porównania, jak wiele ucierpieliśmy przez wojnę my, Polacy, jak z drugiej strony mało ucierpiały Niemcy wewnątrz kraju.

Zatrzymujemy się znów w miasteczku Wilhelmshoehe. Znajduje się tam również trzech członków komisji alianckiej, w celu dopilnowania przejazdu wojsk naszych. Niemcy trzymają tutaj jeszcze do dziś dnia przeszło 7000 wie-

źniów, wśród których wielu jest Polaków.

W sobotę rano, d. 19 bm. stajemy w Halli. Zjawia się wnet porucznik niemiecki, butny i hardy, z dwoma żołnierzami i protestuje przeciwko temu, że strażę naszą, pilnującą obu stron pociągu na stacyach, mają karabiny z bagnietami. Twierdzi on, że unowa w Spaa wyprawdzie taką ochronę przewidziała, ale on otrzymał zaawizowanie, że warunek ten uchylono. Towarzyszący pociągowi naszemu oficer francuski za groził, że zawiadomi rząd swój o takim uroczczeniu, i natychmiast porucznik niemiecki przychł i oddalił się szybko, mrużąc oś pod nosem. Nadmienić trzeba, że w Halli nie było członków komisji alianckiej na dworcu. Widocznie przeoczono tę stacyę.

Kiedyśmy wyjeżdżali z Halli, zauważyłem, że z licznych kominów fabrycznych wydobył się dym i wogóle panował w mieście ruch wielki. Na kolejach natomiast ruch zmalał. Ani pociągów osobowych, ani towarowych nie widziałem prawie wcale podczas całej podróży przez Niemcy. Minęliśmy tylko dwa, czy trzy pociągi w Niemczech. Rzecz możliwa, że w ten sposób Niemcy pragnęli dać o poznanie aliancom, że są zruinowane przez wojnę. Z drugiej atoli strony wielkie zapasy surowców, które widać na podwórzach fabrycznych, beton, stal, żelazo itd. inaczej każą sądzić o stanie ekonomicznym Niemiec. Wagonów kolejowych widziałem setki, stojące na dworcach, nie widziałem tylko parowozów. Na stacyi w Halli stały dwa gotowe pociągi z węglami.

W południe w sobotę, d. 19-go przybyliśmy do miasteczka Torgau, zład pamiętnego, iż forty tameczne wybudował Napoleon I.

Jeden z towarzyszących nam kapitanów francuskich, schwytany przez Niemców na froncie zachodnim, przesiedział w twierdzy tutaj trzy lata...

Przebywamy teraz Elbę.

L

Niepoczytalni.

Kraków, 27 kwietnia.

(xy) Zdawałoby się, że najważniejszym zadaniem Polski jest obecnie zjednoczyć się, zespolić się w jedną całość, stworzyć państwo o ile możliwości jednolite.

W każdym razie myśleć winniśmy przede wszystkim sobie, dbać o interes Polaków. Mówi to prosty instynkt samozachowawczy, proste poczucie narodowe.

Socjaliści są innego zdania. Ich zdaniem Polak dziś powinien w pierwszej linii dbać o to, aby stworzyć — inne narody, stworzyć „z masy białoruskiej naród białoruski“, a z ruskiej — ukraiński.

Kto nie wierzy, że takie jest dziś najważniejsze zadanie Polaków, niech przeczyta sobie w „Robotniku“ z 24 kwietnia artykuł tow. Hołówki „Perspektywy historyczne“. Towarzysz ten, sprzeciwiając się wcielaniu polskich części Litwy Białorusi do Polski, pisze:

„My tymczasem chcemy dać Polakom na Litwie inne, znacznie wznioślejsze i bardziej dobroczynne dla przyszłości Polski zadanie — stworzenia z masy białoruskiej, narodu białoruskiego“.

Towarzysz Hołwoko ma także czule serce dla Ukrainy. Nie wie wprawdzie, czy ta „Ukraina“ istnieje i istnieć będzie, ale pisze:

„Niewiadomo czy Ukraina dziś zachowa swą odrębność. Naszym zadaniem dążyć, aby powstało państwo ukraińskie, z części Wschodniej Galicyi (wyłączając Lwów, dla uniknięcia nieporozumień muszą to zamazać), z jaknajwiększej części Ukrainy rosyjskiej. Żywił polski tam winien stać się jądrem organizacyjnym państwowości ukraińskiej. Swoje usługi państwowości ukraińskiej będzie mógł on oddać za cenę kulturalno-narodowej autonomii. Jeżeli narazie państwo ukraińskie nie powstanie, to Polacy na Ukrainie powinni dopomagać ukraińskiemu narodowi w kryształowaniu się, w wywalczaniu jaknajdalej idącej autonomii w stosunku do Rosyi, w podtrzymywaniu i podsygnięciu ruchu irredenty-stycznego. Dla budzącego się do świadomego życia narodu ukraińskiego zawsze będzie groźnym tylko naród rosyjski, nigdy zaś polski, mniejszy od niego i dalszy kulturą i religią.“

Na przeszkodzie porozumieniu się polsko ukraińskiemu stoją polscy obszarnicy na

Ukrainie — panowie Potocey, Grocholscy, Branicey i Ska. Muszą oni pogodzić się z tem, że majątki swoje stracili raz na zawsze, tak jak wcześniej czy później (wcześniej, aniżeli im się wydaje) stracą swe majątki obszarnicy w Polsce. Nie pomogą już panom Grocholskim ani wojska niemieckie, ani austr., ani koalicyjne. Nie będzie i Polska wchłaniała w siebie wielkich mas ludności ukraińskiej tylko po to, aby majątki Potockich, Branickich i Grocholskich znalazły się w obrębie państwa polskiego. Nie można będzie bowiem nawet i parcelować tych majątków, czem tak lubią operować żubry ukraińskie, wśród polskich chłopów, bo to znaczyłoby skazać ich na rutenizację“.

Polemizować z temi „argumentami“ nie warto. Wystarczy je przygwoździć.

Pp. socjaliści wogóle tak kochają Ukraińców i tak troszczą się o ich interesy, że w imię dobra Ukrainy — protestują przeciw wspólnej grunicy Polski z Rumunią!

Kto nie wierzy, niech przeczyta w „Robotniku“, z 25 bm. artykuł wstępny p. Scamproniusza:

A teraz niech mi ktoś wy tłumaczy, na co nam właściwie ta wspólna granica z Rumunią jest tak koniecznie potrzebna? Niby po to, żeby nam wygodniej było wysyłać towary na morze Czarne? Ależ główną rzeką naszą jest Wisła, dopływ Bałtyku. Dla naszego kupiectwa naturalne połączenie ze światowemi drogami żeglugi morskiej prowadzi przez Gdańsk i kanał Kiloński na morze niemieckie. Morze Czarne ma dla nas znaczenie zupełnie podrzędne.

Dla Ukraińców zaś zupełne odcięcie ich od Karpat byłoby amputacją tak nadmiernie bolesną, że gdyby jej dokonano, to należałoby się na zawsze pożegnać z nadzieją przyszłego pojednania Polski z trzydziestomilionowym narodem ukraińskim.

Projekt „wspólnej granicy z Rumunią“ jest złe przemysłowym, niepotrzebnym a szkodliwym projektem imperyalistycznym, któremu „Polska Partya Socjalistyczna stanowczo powinna odmówić poparcia.“

Oi ludzie są niepoczytalni. Brak im poprostu instynktu narodowego. Niestety te i itp. poglądy kierowały rządem Moraczewskiego — i najfatalniejsze wywołały skutki, wyrządziły Polsce szkody niesłychane.

stkich swych obowiązków.

Wiedeń. (PAT). „Der Neue Tagblatt“ donosi, że ambasador amerykański w Rzymie, Paage, podał się do dymisji, ponieważ nie pochwała polityki Wilsona. We wszystkich miastach włoskich odbyły się demonstracje przeciwko Wilsonowi. 208 senatorów na ogólną liczbę 300, jakoteż 323 członków Izby, deputowanych, która liczy 500 członków, zawiadomiło telegraficznie Orlando, że całe Włochy solidaryzują się z jego polityką.

Wiedeń. (PAT). B. kor. donosi na podstawie informacji ze źródeł berlińskich, o burzliwych demonstracjach, które odbyły się w miastach włoskich przeciwko Anglii i Wilsonowi. Ogromnie burzliwe zgromadzenie odbyło się w Medyolanie. Jeden z mowców nazwał Wilsona pospolitym handlarzem i oszustem amerykańskim, który odmawiając Włochom Dalmacyi podeptał cywilizację i historię.

„Tajne dokumenty cenzury niemieckiej 1914-1918“.

Pod tym tytułem wyszła obecnie ciekawa książka, napisana, a raczej ułożona przez Poznańczyka, dra Stefana Podkomorskiego, który pełniąc funkcję wojskowego cenzora niemieckiego w Królestwie, opisał w tajemnicy przed zwierzchnikami wszystkie przepisy cenzuralne w sprawach polskich i słowiańskich oraz najejebawsze rozporządzenia natury ogólnej, „o ile one rzuciły światło na tajdaćwa niemieckie“. Książka ta będzie nieocenionym materiałem dla przyszłego historyka dziejów okupacji niemieckiej w Polsce.

Z dokumentów, w niej zamieszczonych, poznajemy w całej grozie podziemną akcję polityczną Niemców, na usługach której pozostawały — niestety — niektóre organa prasy polskiej. W kilku rozporządzeniach znajdujemy pełne spisy wydawnictw, sprzyjających Niemcom lub korzystających z debitu na terenie okupacji. Są nimi: „Kuryer Śląski“ (Bytom), „Katolik“ (Bytom), „Polak“ (Bytom), „Il. Kuryer Woj.“ (Bytom), „Nowa Reforma“ (Kraków), „Dziennik Polski“ (Ozestochowa), „Gazeta Łódzka“, „Dziennik Powszechny“ (Włocławek), „Kuryer Płocki“.

Jak widzimy, z gazet krakowskich jedynie „Nowa Reforma“ cieszyła się uznaniem i protekcją pruską.

Rola żydów znajduje dość wyraźne oświetlenie w dokumentach cenzury:

„O przysługach — mówi jeden z dokumentów — jakie żydzi w okupacji rosyjskiej czasami oddają wojskom naszym, w prasie nie wspominać, ponieważ Rosyanie, przez złe traktowanie, odstręczają żydów od tych usług.“

Z dokumentów możemy się dowiedzieć o niciach, wiążących Niemców z żydami bolszewikami, o wywozie żywności z Królestwa, o akcji niemieckiej przeciw Muśnickiemu i Michaelisowi itd. itd.

Najsmutniejszym jest stwierdzony dokumentami fakt posługiwania się prasą polską dla celów dyplomacji państw centralnych, niech to będzie pogładowa — choć moralnie kosztowna — lekcyja polityczną na przyszłość.

Subwencyonowanie publicznych przedsiębiorstw budowy w Galicyi.

Z państwowej dotacji w kwocie 26,500,000 koron, przyznanej na najniezbędniejsze potrzeby w Galicyi, przeznaczył Gen. Delegat rządu dr K. Galecki 7 milionów koron na uruchomienie publicznych przedsiębiorstw budowy. Z kwoty tej otrzymały według rozdziału, dokonanego przez delegata min. robót publicznych p. inż. H. Dudeka:

Przedsiębiorstwa, będące w zarządzie namiestnictwa.

REGULACYA RZEK

Raby 75.000 K, Wisłoki 51.000 K, Wisły 318.060 K, Dunajca i Popradu 93.000 K, Sanu i Tanwi

Francuzi mają nadzieję załagodzić konflikt z Włochami

Wiedeń. (PAT). „Wiener Allg. Ztg.“ donosi z Bazylei, jakoby Włochy wydały zarządzenie wojskowe, zmierzające do zabezpieczenia ich pretensyj do Rjeki.

Wiedeń. (PAT). Wied. b. kor. donosi z Zagrzebia: Batalion angielski, który należał do międzynarodowej załogi w Rjece, jest w pogotowiu do wymarszu. Włosi wzmacniają swoje wojska w południowej Istrii. Codziennie następują internowania. Według ogólnej opinii o przynależności Rjeki rozstrzygnie plebiscyt.

Wiedeń (PAT). Wied. b. kor. donosi z Berlina Jak się dowiaduje z Lugano, odbyła się wczoraj w Rzymie Rada koronna ministrów. Sądzą, że pod naciskiem opinii publicznej nastąpi wojskowe oheadzenie Rjeki.

Wiedeń. (PAT). „N. Fr. Presse“ donosi, że Sonnino opuszcza także stolicę Francji.

Kraków. (PAT). Radio st. krak. z Paryża. Sonnino i Salandra opuszczają Paryż dzisiaj i udają się do Rzymu w ślad za Orlando i Barzilai.

Wiedeń. (PAT). „N. Fr. Presse“ donosi: Paryski korespondent „Daily Mail“ telegrafuje, że w biurze Hoovera umieszczona jest mapa mórz, z uwidocznionymi szlakami okrętowymi, na których, na podstawie relacji iskrowych, napływających co godzinę, oznaczają się miejsca, w których chwilowo znajdują się okręty, wiozące żywność do Europy, a więc można w każdej chwili za-

trzymać okręty, które jadą do Włoch, i skierować je w inną stronę.

Wiedeń. (PAT). B. kor. donosi z Paryża: W kołach konferencji pokojowej liczą się z tem, że Orlando powróci z początkiem maja do Paryża, to znaczy, z chwilą rozpoczęcia rokowań z Niemcami. Żywią też w Paryżu nadzieję przyjaznego zażegnania konfliktu z Włochami.

Paryż. (PAT). Havas. Dzienniki konstatują zgodnie, że odjazd Orlando nie oznacza zerwania. Mimo to pewna część prasy okazuje pewne zniecierpliwienie z powodu wyłonienia się zwiktań w chwili przyjazdu pełnomocników niemieckich.

Wiedeń. (PAT). „Win. Allg. Ztg.“ notuje głosy prasy francuskiej i angielskiej w sprawie wyjazdu Orlando. „Matin“ pisze: Nie mówimy Orlandowi żegnaj, lecz do widzenia. Spodziewamy się, że Orlando, który jest przekonany o sympatii Francji dla Włoch, wnet powróci. Dzienniki angielskie początkowo popierały stanowisko Wilsona, lecz już dnia następnego zdania prasy były podzielone. „Morningpost“ i „Daily Telegraph“ zaatakowały ostro Wilsona.

Kraków. (PAT). Radio st. krak. z Paryża. Wielu posłów francuskich przedłożyło we czwartek w biurze Izby projekt następującej rezolucji: Izba zapewnia o niezachwianej przyjaźni naród włoski, swą siostrę łacińską, która wiernie dotrzymała przymierza i wszv-

23.000 K. górnego Sanu 168.000 K. Wisłoku 64.000 K. dolnego Dunajca 77.000 K. Skawy 22.000 K. Soly 86.000 K. obwałowanie Wisły od Dankówki do Przemyślu 123.000 K. zabudowania górskich potoków w zachodniej części kraju 100.000 K.

OKRĘGI BUDOWNICZE.

W Białej 50.000 K. w Bochni 60.000 K. w Jarosławiu 60.000 K. w Jasle 65.000 K. w Krakowie 570.000 K. w Przemyślu 50.000 K. w Nowym Sączu 40.000 K. w Rzeszowie 40.000 K. w Sanoku 90.000 K. w Tarnowie 35.000 K. w Wadowicach 55.000 K. budowa mostu w Oświęcimiu 25.000 K. budowa mostu w Nowym Sączu 15.000 K.

EKSPOZYTURA BUDOWLANA K. U. O.

W Krakowie 650.000 K. przedsiębiorstwa będące w zarządzie Wydziału kraj.: regulacja pot. Nacochy i Wieprzówki 100.000 K, regulacja Rudawy 120.000 K, regulacja Wątolu w Tarnowie 90.000 K, regulacja Białej 50.000 K, regulacja górnej Trzeźniówki w powiecie Tarnobrzelskim 170.000 K, regulacja Ropy 80.000 K, regulacja Jasiółki 90.000 K, regulacja Wisłoka i Pielnicy 20.000 K, osuszenie bagien rzeszowskich 30.000 K, budowa kanału Ulgi od Wojnicza do Kisieliny 50.000 K, obwałowanie Wisły powyżej Krakowa w Sekeyi górnej 190.000 K. w Sekeyi środkowej 120.000 K, w Sekeyi dolnej 300.000 K, obwałowanie Wisły od Podgórza do Niepołomic 30.000 K, obwałowanie Wisły od Białuchy do granicy państwa 30.000 K, obwałowanie Wisły od Niepołomic do Raby 120.000 K, obwałowanie Wisły od Raby do Woli rogowskiej 140.000 K, konserwacja publicznych robót melioracyjnych 310.000 K, obwałowanie Dunajca w dolinie Zakliczyńskiej 100.000 K, podwyższenie wałów Łęgu 60.000 K.

ZARZĄD DRÓG KRAJOWYCH

W Krakowie 160.000 K, w Żywcu 55.000 K, w Wadowicach 90.000 K, w Nowym Sączu 150.000 K, w Nowym Targu 150.000 K, w Bochni 90.000 K, w Tarnowie 110.000 K, w Grybowie 80.000 K, w Krośnie 50.000 K, w Ropczycach 60.000 K, w Rzeszowie 80.000 K, w Łańcucie 40.000 K, w Sanoku 70.000 K, w Przemyślu 60.000 K, w Jarosławiu 100.000 K.

Przyznanie dalszych zaliczek dla powyższych, a także innych publicznych przedsiębiorstw nastąpi w najbliższym czasie.

Wreszcie na pokrycie kosztów administracji wyasygnowano kwotę 450.000 K.

SZWAJCARZY UZNAJĄ CZESKĄ REPUBLIKĘ Z ZASTRZEŻENIEM.

Kraków. (PAT). Radio st. krak. Z Berna donoszą: Szwajcarska rada związkowa postanowiła uznać republikę czesko-słowacką, jednakże pod warunkiem że będą ustalone granice tego kraju.

MISYA FRANCUSKA U UKRAJNCÓW.

Wiedeń. (PAT). Wied. biuro koresp. donosi: Ukraińskie biuro prasowe donosi ze Stanisławowa pod datą 25 kwietnia: We wtorek przybyła tu nadzwyczajna misja francuska złożona z p. Cottaveaux i 2 oficerów. Misję przyjął(!) na jednogodzinnej audyencji(!) prezydent sekretaryatu dr. Hołubowicz. Następnie konferowała misja z przedstawicielami władz.

UKRAIŃSKA REPREZENT. W PARYŻU.

Wiedeń. (PAT). Wied. biuro kor. donosi: Ukraińskie biuro prasowe donosi ze Stanisławowa pod datą 25 kwietnia: Według doniesienia ukraińskiej agencji telegraficznej w Równie Rada ministrów postanowieniem z dnia 18 kwietnia zamianowała ukraińską misję w Paryżu oficjalną przedstawicielką ukraińskiej republiki ludowej na kongresie pokojowym w Paryżu.

FIUME WOLNYM PORTEM.

Kraków. (PAT). Radio st. krak. z Paryża. Według „Petit Parisien“ — Flume będzie wolnym portem pod egidą Ligi narodów.

JAPONCZYCY

USUWAJĄ SIĘ Z KONFERENCYI.

Wiedeń. (PAT). Biuro koresp. podaje informacje berlińskiej „Deutsche Tages Ztg“, jakoby Japonczycy zamierzali opuścić konferencję pokojową w Paryżu.

Walki na frontach polskich.

Warszawa. (PAT). Komunikat sztabu gen. z dnia 25 bm.

Front galicyjski: Na całym froncie spokój.

Front wołyński: Na zachód od Bełża pod Korczowem utarczki patroli.

Front litewsko-białoruski; Miasto i stacja Orawy zajęte zostały przez oddziały naszej kawalerii. Ataki oddziału bolszewickiego na Senin nad Jasioldą odparto ze stratami nieprzyjaciela. Po ztem spokój.

Warszawa. (PAT). Komunikat sztabu generalnego wojsk polskich z dnia 26 bm:

Front galicyjski. Pod Lwowem nieprzyjacieli okopuje się gorąco na nowych pozycjach. Na całym froncie wogóle słaba działalność bojowa.

Front wołyński. Patrol kawaleryjski wyparł nieprzyjaciela z Wasylewa. Po ztem spokój.

Front litewsko-białoruski. Po krótkich potyczkach, oddziały nasze zajęły Wilejkę, Lanwardowo i Stare Troki.

W zastępstwie szefa sztabu generalnego

Haller pułk.

Lwów. (PAT). W pamiętną niedzielę wielkonoctną w czasie zaciętych walk o zabezpieczenie Lwowa poległo pod Skniłowem 21 żołnierzy z oddziału wielkopolskiego. Wczoraj odbył się uroczysty pogrzeb tych żołnierzy w którym wzięli udział delegacje wszystkich pułków wielkopolskich, generał Jędrzejewski, pułkownik Konarzewski, szereg wyższych oficerów i wiele publiczności. Trumny wieszono na zwykłych wozach.

Warszawa. (PAT). Ze sfer urzędowych komunikują z Wilna: W Wilnie panuje zupełny spokój. W miejscowej katedrze biskup wileński, w obecności naczelnika państwa, odprawił nabożeństwo dziękczynne z odśpiewaniem „Te Deum laudamus“. Po nabożeństwie odbyła się defila-

da wojsk. Popołudniu przy udziale niezliczonych tłumów odbył się pogrzeb poległych w boju żołn.

Lida. (PAT). Ludność polska po wzięciu Lidy, pragnąc przyjść z pomocą wojskom polskim przywozła na kilkudziesięciu wozach kasze i ziemniaki i odstawiła je do sztabu, nie chcąc przyjąć zapłaty. W czasie najkrwawszych walk wjeżdżanie przybywali w miejsca ostrzeliwane, donosząc żywność dla żołnierzy polskich.

Białystok. (PAT). W Bielsku na pierwszą wiadomość o zdobyciu Wilna urządzono wspaniałą manifestację. Po nabożeństwie ruszył przez miasto wielki pochód zarządzono kwestę na głódno dzieci Wilna, która dała z górą 800 Mk. Sejmik powiatowy odbył uroczyste posiedzenie, na którym uchwalono przeznaczyć na ten sam cel 1000 Mk. oraz wysłać depeszę gratulacyjną do Generała Szeptyckiego. Wieczorem tegoż dnia odbyło się przedstawienie, które przyniosło 500 Mk. dochodu na dzieci Wilna.

WOJSKA HALLERA.

Kraków. (PAT). Radio st. Nauan przejęte przez st. krak. Przez linie niemieckie około Leez na w Poznańskim przejechało dotychczas około 10.000 ludzi armii Hallera. W pociągach transportowych, które z Francji doszły do linii polskich, jechała głównie 1-sza polska dywizja, która stoi pod wodzą francuskiego generała Dupont. Ta 1-sza dywizja składa się z polskich pułków strzelców, artylerii i kawalerii. Oficerami od dowódcy batalionu w wyż, są po większej części Francuzi. Wiek ludzi waha się od 20—32 lat. Wyekwipowanie jest dobre. Mają wiele samochodów. W sztabie generała Hallera, który także już jest na terytorium polskim, znajduje się 5 generalów francuskich. Transporty idą tymczasem do Warszawy, później na front.

Poznańskie w obronie naszych kresów.

Poznań. (PAT). Komunikat Główn. dow.

Front północny. Na odcinku Inowrocławskim w dalszym ciągu ożywiona działalność nieprzyjaciela. Płonkowo, i Płonkówko, i Budzieki bombardował nieprzyjaciel minami. Wzdłuż całego odcinka w nocy strzelanina z kulomiotów i karabinów. Miedzy Jeżewem a Dąbrowką odparto nad ranem po godzinnej walce silny atak niemiecki. Pod Labiszynem, Naklem i Wieleńiem zwykło strzalały. Na reszcie frontu spokój.

Front zachodni. Na prawym skrzydle pod Kołmem, Kamionką, Gralewem, Plakami i Łomnicą za dnia strzelanina w nocy utarczki. Pod Wolsztynem, Kadzeczorem i Leszkiem stosunkowo spokój.

Front południowy. Na całym froncie spokój. Szef sztabu.

Poznań. (PAT). Dnia 22 bm. bm. rząd pruski przesłał do Naczelnej Rady Ludowej w odpowiedzi na jej telegram z dnia 19 kwietnia następującą depeszę: Z powodu telegramu z dnia 19 kwietnia poleciłem ministerstwu spraw wewnętrznych i wojny, aby rozpoczęło bezzwłocznie bezpośrednie pertraktacje w sprawie zakładników internowanych i jeńców.

Poznań. (PAT). Prasa poznańska ogłasza odezwę oświadczającą, że wobec dobiegania do końca rokowań pokojowych trzeboby, aby naród nasz w ostatniej jeszcze chwili zaznaczył swoje stanowisko wobec tych wielkich strat, które poruszają nas do głębi. Odezwa zapowiada na dzisiaj wielki wiec na placu Wolności i wzywa wszystkich, aby na ten wiec się stawili, aby podnieść jeszcze raz, żądanie przyznania Polsce całego zaboru pruskiego z Gdańskiem, całego Śląska górnego i polskich powiatów Śląska średniego, Mazowsza pruskiego, polskich powiatów Pomorza, Cieszyna, Spiszu, Orawy, Czeczy, Lwo wa i Wilna.

Krzyż dla matek - Polek.

Poznań. (PAT). Dowództwo główne ogłasza w dziennikach dekret Naczelnej Rady Ludowej ustanawiający znak pamiątkowy dla matek Polek, których synowie polegli w obronie kresów Wielkopolski. Znak ten w kształcie krzyża Virtuti Militari zrobiony jest ze srebra, po brzegach ma czarne obwódki, na środku na czerwonym polu widnieje biały orzeł. Krzyż spoczywa na wieńcu laurowym.

Z Rady ministrów.

Warszawa. (PAT). Na posiedzeniu Rady ministrów z dnia 25 bm. Rada udzieliła misji wojskowej do zakupów zagranicą pełnomocnictwa do zawierania umów w imieniu rządu polskiego. Upoważniono ministra kolei do wydania rozporządzeń określających stosunek związków zawodowych pracowników kolejowych do władz kolejowych. Przyjęto projekt ustawy o przedłużeniu umownych czasokresów do przedsięwzięcia robót, celem wydobywania minerałów zawierających żywicę ziemną, postanowiono przedłożyć Sejmowi wniosek o zaciągnięcie w Polskiej Kasie pożyczkowej pożyczki krótkoterminowej w wysokości 500 milionów marek. Upoważniono ministra rolnictwa i dóbr państwowych do przeznaczenia byłego pałacu carskiego w eniewiczach na szkołę główną gospodar-

stwa wiejskiego. Wreszcie zajmowano się sprawą utworzenia kordonu granicznego na zachodzie.

Nowe zaburzenia w Wiedniu.

Wiedeń. 26 kwietnia. (Tel. wł.) Z okazji zgromadzenia bezrobotnych przyszło wczoraj wieczór ponownie do poważnych ekscesów. W dzielnicy Leopoldstadt zrabowano dwie kawiarnie i wielką ilość sklepów. W garderobach kawiarni ukradziono około 60 palt zimowych i futer. Obecny w kawiarniach gościom zabierano lancuski i zegarki. Skoro nadeszła policja przyszło do starcia, przyczem raniono 11 osób, a 1 zabito. 4 policyantów odniosło ciężkie rany. Jeden z demonstrantów, wzywających do rabunku, miał na sobie wojskowy mundur pruski. Zaburzenia trwały do późnej nocy.

Ostatnie chwile bolszewików na Węgrzech.

KONCENTRYCZNY MARSZ RUMUNÓW, CZECHÓW, CHORWATÓW I FRANCUZÓW

Wiedeń. (PAT). „N. Acht Uhr Blatt“ zamieszcza informację wskazującą, że wiadomość „Timesa“ o mandacie Francji w sprawie militarnej na Węgrzech, rozumieć należy w tym duchu, że Francja obejmie naczelną komendę nad operacjami, nie zaś w ten sposób jakoby do interwencji miałyby być użyte przede wszystkim wojska francuskie. Na razie, wogóle niema mowy o wysłaniu żołnierzy z Francji, mogłyby być jedynie te formacje francuskie, które są dyslokowane na wschodzie, w połączeniu z armią rumuńską i jugosłowiańską, która to siła zbrojna całkowicie wystarczy do spełnienia zamierzonego zadania. O wkroczeniu wojsk czesko-słowackich wyraża się dziennik, że jest wątpliwe, czy wojska te będą mogły w tej mierze współdziałać jak o tem słyszano. Socjaliści czescy stanowczo oświadczają się przeciwko udziałowi wojsk czeskich. Powtórnie, ruch komunistyczny w armii tej poczynił zbyt wielkie postępy, tak że rząd republiki czeskiej nie zechce się zdecydować na narażenie armii na zakazanie agitacją komunistyczną.

Wiedeń. (PAT). Czesko-słowackie Biuro prasowe donosi, że generał Henrys w niedzielę 27 przybędzie do Pragi, potem uda się do Wiednia.

Wiedeń. (PAT). B. kor. donosi z Paryża o przybyciu generała Francheta d'Esperye do Bukaresztu. Wojska rumuńskie otrzymały rozkaz kontynuowania marszu na Węgry wstrzymanego chwilowo — skutkiem interwencji generała Shmutsa. Rozkaz ten wywołał w Siedmiogrodzie wielki entuzjazm.

KOMUNIKAT RUMUŃSKI.

Bukareszt. 26 kwietnia. (Tel. wł). Wojska rumuńskie przekroczyły linie Sankad-Marc-

szaffa. Węgry ustępują przed naszą kawalerią. Szeklerzy porzucili opór i opuścili Maraszaffa. Pod Debreczynem natrafiły wojska nasze na silną armię węgierską, to nie wstrzymało jednak naszego pochodu.

Praga, 26 kwietnia. (Tel. wł). Czeskie Biuro pras. podaje oficjalny komunikat o sytuacji na Słowaczczyźnie:

W odcinku między rzekami Toplyą, Ondawą i Laborezą batalion czeski zaatakował silne oddziały węgierskie, które pozajmowały były niektóre miejscowości na północ od linii demarkacyjnej. Węgry zostali pobici i cofnęli się poza linię demarkacyjną. Patrole nasze posuwają się wzdłuż rzeki Ung.

(Toplya, Ondawa, Laboreza i Ung są dopływami gór. Cisy z Karpat).

Paryż, 26 kwietnia. (Tel. wł). „Matin“ donosi z Belgradu:

Francuzi wkroczyli do Szegedyna i M. Teresiopol, Rumuni do Tokaju, Krocaci ruszyli z Zagrzebia przez Zakany na dolinę węgierską. Komuniści opuścili już przedtem te miejscowości. Ludność powitała wkraczające wojska jako wybawców. Rząd sowiecki, obejmuje zaledwie obszar na 150 km. dokoła Budapesztu.

(Zakany, ważna stacja węzłowa nad Drawą, na linii Budapeszt-Zagrzeb).

Wiedeń. (PAT). „Reichspost“ donosi, że w Budapeszcie, mimo względnie spokoju, sytuacja jest wielce zastrzona. Od Wielkiej nocy począwszy dokonano masowych aresztowań osób niewinnych. Komuniści chcą mieć w rękę zakładników. Dzień po dniu ukazują się odezwy wzywające do wstępowania w szeregi Czerwonej gwardii, którą rząd powiększa w drodze gwałtownej rekrutacji.

Ruch przeciwbolszewicki rośnie.

Kraków. (PAT). Radio stacji krakow. z Paryża. Z Helsingsforsu donoszą: Generalny sztab fiński podaje, że na granicy fińskiej wybuchła wielka rewolucja ludowa przeciw bolszewikom. Dnia 21 kwietnia wsie pograniczne zostały uwolnione od bolszewików. Bolszewicy zabarykadowali

się stawiając zacięty opór.

Wiedeń. (PAT). „N. Wiener Journal“ podaje z „Petit Parisien“ że generałowie Ruski i Radko Dymitriew wraz z innymi oficerami zostali w barbarzyński sposób przez bolszewików zamordowani.

Niemcy zakładają „swoją“ ligę narodów

Nauen. (PAT). 24 bm. Iskrowo st. warsz. Rząd niemiecki ogłasza projekt ustawy ligi narodów,

odstępujący w kilku ważnych punktach od projektu Wilsona, przedłożonego w Paryżu dnia 14 lutego br. Niemiecki komentarz te odchylenia charakteryzuje w następujący sposób: Podczas gdy projekt paryski w swoim kształcie od-

Tryumfalny wjazd naczelnika Pilsudskiego do Warszawy.

Warszawa. (PAT). Dnia 28 kwietnia po południu wraca do Warszawy z frontu naczelnik państwa. Na peronie odbędzie się uroczyste powitanie. Zjawią się wszyscy obecni w Warszawie generałowie, kompania honorowa, z orkiestra komendy miasta, dele-

gacje oficerskie oraz wszystkie komendy stacyonowanych w Warszawie oddziałów, przedstawiciele instytucji wojskowych i delegacje. Powitanie naczelnika państwa będzie miało charakter wyjątkowo uroczysty, ze względu na świetne sukcesy naszych dziel-

daje kierownictwo ligi narodów w ręce kolegium biurokracyjnego, opartego na zasadzie władzy i zdążającego do utrzymania górującej pozycji 5 mocarstw zwycięskich, projekt niemiecki opiera się na zasadzie równości narodów i systemie rządu przez przedstawicielstwo demokratyczne. Do ligi narodów będą należały wszystkie państwa wojujące, nawet te które przyłączyły się później do wojny, oraz państwa neutralne, które należą na zasadach ogłoszonych w Hadze do organizacji zapewnienia powszechnego pokoju. Udział innych państw, wedle niemieckiego projektu, będzie zawisły od głosowania wszystkich członków ligi, którzy będą rozstrzygali większością głosów. Tylko stolica apostolska posiędzie prawo udziału bez spełnienia tych warunków. Organami ligi będą kongres państw i parlament wszechświatowy jako organ ustawodawczy. Kongres tworzy przedstawicielstwo wszystkich narodów, którym przysługują równość praw. Parlament wszechświatowy ma się do czasu składać z członków wybranych przez parlamenty różnych państw z tem, że ma na każdy milion mieszkańców wypadać jeden przedstawiciel, lecz nie więcej niż 10. Wszelkie spory między dwoma państwami będą badane przez urząd pojednawczy, albo przez trybunał rozjemczy międzynarodowy. Wybór 15 członków do trybunału rozjemczego na podstawie pośredniego głosowania, opartego na równości praw wszystkich państw. Opracowano również instrukcję, celem „prostowania błędów i nowych dążeń“ (?) Rozbrojenie będzie jednym z głównych celów ligi narodów.

Co to znaczy?

Zywiec. 26 kwietnia.

Pełnomocnikiem dóbr arc. Stefana w Zywiecu był *hofrat Umlauf*, hakatysta pierwszej klasy, ogólnie znienawidzony, człowiek, który do nikogo nigdy słowa po polsku nie przemówił. Gdy rząd polski położył sekwestr na dobra Habsburskie, p. Umlauf otrzymał od władz polskich zwolnienie ze służby od 1 kwietnia br. i miał się przenieść do dóbr swego pana w Baden. Ale panu Umlaufowi nie pilno do „Vaterlandu“, więc został, a nawet — rzecz nie do uwierzenia — *otrzymał koncesję na budowę kolei Zywiec-Oświęcim*.

Czy ministerstwo było poinformowane, kto to zacyt. p. Umlauf? Czy niema już przedsięwzięcia Polaków? Czy może grały rolę te same wpływy, które p. Umlaufowi zapewniły władzę nad arekscją i jego dobrami? Opinia publiczna jest tem oburzona i żąda wyjaśnień.

Co słyhać w mieście?

Kraków, 27 kwietnia.

Akademia górnicza w Krakowie

Min. wyznań rel. i oświecenia publicznego zawiadomiło Związek górników i hutników polskich, że zamierza uruchomić Akademię górniczą z dniem 1 października br. Obecnie, na podstawie przedłożonych przez komitet organizacyjny wniosków, ministerstwo zamierza zamianować pierwszych sześciu profesorów wspomnianej Akademii, którzy wejdą w skład Komitetu i na razie wspólnie z nim pracować będą nad dalszą organizacją uczelni.

W myśl propozycji ostatniego zjazdu górników i hutników polskich ministerstwo nie ośmieszka w porozumieniu z tym tak rozszerzonym Komitetem organizacyjnym zaporo-

nić do współpracy wybitnych przedstawicieli sfer górniczo-hutniczych wszystkich dzielnic państwa polskiego.

ZEBRANIE CZŁONKÓW STRONNICTWA D. N. odbędzie się dziś, w niedzielę, 27 bm. o godz. szóstej wieczór w sali Rady powiatowej (Pijarska 1). Referat o sytuacji politycznej wypowie wiceprez. Stronnictwa poseł dr Głabiński.

WEZWANIE GENERAŁA ROJI. Jak już donieśliśmy, gen. Roja wysłał do oficerów legionowych wezwanie, aby udali się do Jabłonnej „celem bronięcia honoru legionów“. Co to znaczy?

WYJAZD DO AMERYKI. P. Konstanty Buszczyński, mianowany przez rząd polski generalnym konsulem w Stanach Zjednoczonych, wyjeżdża w niedzielę wieczorem pociągiem koalicyjnym do Paryża, skąd wraz ze swoim personelem uda się w dalszą drogę do Nowego Jorku.

W sobotę wieczorem w salonach pp. Buszczyńskich odbyło się ostatnie z owych tygodniowych zebrań towarzyskich, na których od kilku lat spo-

tykali się wybitni przedstawiciele inteligencji polskiej celem swobodnej wymiany zdań de publicis przy herbacie. Odjeżdżającego gospodarza pożegnał gorącymi słowami prof. dr Chrzanowski, życząc mu powodzenia na nowym, ważnym posterunku dla dobra Ojczyzny.

P. Konstanty powrócił do Krakowa, gdzie pozostawił rodzinę, zapewne w sierpniu na krótki czas. **ZEBRANIE PAN,** urządzone w T. S. L., celem zorganizowania zbiórki ulicznej na „Dar Narodowy 3-Maja“, rozebrało ponad połowę stolików — drugą połowa jest jeszcze wolną. Zarząd Główny T. S. L. prosi członkinie i zwolenniczki T. S. L. o zgłoszenie swego udziału w zbiórce. Zgłoszenia przyjmuje sekretarz w lokalu T. S. L., ul. św. Anny 5, II p. w godzinach od 10—12 przedp. i od 5—6 pop.

OECHÓD 3 MAJA. Posiedzenie Krak. Koła Pań T. S. L. odbędzie się w poniedziałek 28 bm. w lokalu „Straży polskiej“, o godz. 5 pop. (Rynek główny l. 6, I p.).

SPRZEDAŻ MAKI I SMALCU. Od poniedziałku 28 bm. będą wydawały sklepy rejonowe maki do

1 kg. na osobę za ściągnięciem kuponu 21 legitymacji oraz smalec po 80 dkg. na osobę za ściągnięciem kuponu mącznego 22. Sklepy rejonowe dla sprzedaży smalcu są obowiązane złożyć ściągnięte kupony w miejskim Biurze aprowizacyjnym do trzech dni po ukończeniu sprzedaży. — Powyższe artykuły sprzedawać będą: w dzielnicy Zakrzówek, sklep Spółki gospodarczo-spożywczej „Zgoda”, ul. Dworska 1, w dzielnicy Dębni: Składnica towarowa konsumu Związku właścicieli realności przy ulicy Madalińskiego 17, w miejsce sklepu miejskiego. — Równocześnie zawiadania się, że obecnie cena mąki przy sprzedaży detalicznej ustanowiona przez rząd wynosi 4 korony za 1 kg. Cena smalcu pozostaje niezmienną.

PUSTE MIESZKANIE. Ogólnie znanym jest katastrofalny brak mieszkań w Krakowie. Dotyka to nie tylko osoby prywatne, ale i władze wojskowe, które nie mogą znaleźć kwatery dla oficerów. Tymczasem jest publiczną tajemnicą, że znaleźć można w naszym mieście niejedno mieszkanie puste, którego bogaci właściciele przebywają tam, gdzie robili dotychczas znakomite interesy paskarskie.

W obecnej chwili będzie stosowne, jeśli odnośne władze przynają do wiadomości, że znajduje się taki pusty lokal, złożony z 5 dużych pokoi przy ulicy Szewskiej Nr 16. Lokator, inż. Klausner (żyd) przebywa już od roku poza krajem (w Baden). W mieszkaniu tem mieściła się agencja handlowa „Ojczyzna” — spółka z ograni. poręką (ładno gołol). Obecnie na drzwiach umieszczona jest kartka z nazwiskiem urzędnika tej „Ojczyzny”, mieszka nie zaś samo od roku puste, mogłoby się komuś przydać, w najgorszym razie na kwaterunek.

KONCERT WOKALNO-MUZYCZNY pod protektoratem p. Henrykowej Sienkiewiczowej z współudziałem pp. Hendrichówny, Mazanka, Ludwiga, Walewskiego, Wassermanna i orkiestry symfonicznej odbędzie się we wtorek, 29 bm. o godz. 8ej wieczór w sali „Polonia” (dawniej Drobnera). — Dochód przeznaczony na cele Komitetu Obrony Kresów polskich. — Wstęp 8 K. Bilety do nabycia wezwętniej w księgarni Eberta, ul. Sławkowska. Ze spółki doborowych artystów oraz piękny cel wróżą koncertowi jak najlepsze powodzenie i nie wymagają tak niezbędnej dziś reklamy.

„SOKÓŁ” W PODGÓRZU budzi się do życia. Ćwiczenia odbywają się już od 15 bm. w dni powszednie między godz. 2 a 4 popołudniu w własnej sali. Opłata wynosi 1 K miesięcznie. Ćwiczenia członków rozpoczyna się od połowy maja br. Przyjęto też do zorganizowania opieki nad młodzieżą szkolną w czasie wakacyjnym przez urządzenie w parku miejskim na Krzemionkach ćwiczeń gimnastycznych, gier różnorodnych i zabaw oraz wycieczek w okolice. Odbędzie się szereg odczytów o naszych Kresach w niedziele i święta. Dnia 29 bm. o godz. 7 wiecz. odbędzie się wspólne świętowanie we własnej sali. Wszystkich dawnych członków uznaje się za należących nadal do Towarzystwa i uprasza się o uiszczenie wkładów po 2 K miesięcznie do rąk kursora od 1 bm. przawsze. Walne zgromadzenie członków odbędzie się dnia 5 maja br. o godz. 3 popołudniu we własnej sali. Utworzona legia sokola, jako oddzielna straż bezpieczeństwa w dzielnicy XXII przeszła od miesiąca pełnia swe funkcje i utrzymuje w własnym gmachu stale dyżury w porze nocnej.

OŚMIOGODZINNY DZIEŃ PRACY NA KOLEJACH. Min. kolei żelaznych zarządziło reskryptem z dnia 18 bm., że dekret o ośmiogodzinnym czasie pracy należy zastosować również i w dziale ekspedycji towarów z tem zastrzeżeniem, że w niedziele i dni świąteczne ekspedycje będą czynne tylko 4 godziny dla wyladunku i wydawania przesyłek pociesznych, wojskowych i łatwo się psujących. Godziny urzędowe dla całej sieci kolejowej będą później ogłoszone.

W SPRAWIE NIEZREALIZOWANYCH ZAPOMÓG ZA PONIESIONE SZKODY. Wskutek rozporządzenia Prezydium kraj. urzędu odbudowy, mają być do końca bm. wnoszone podania do Prezydium kraj. urzędu odbudowy we Lwowie (ulica Kopernika 1. 11), z tytułu asygnat, niezrealizowanych dotąd, na przyznane zapomogi finansowe za poniesione szkody w urządzeniu domowym, jak i wogóle z tytułu pretensji o odszkodowanie do b. rządu austriackiego.

OBÓZ BANDYTÓW NA STRYCHU. Na strychu gmachu szkoły inwalidów przy Aleji Mickiewicza 1. 7 urządziło sobie obóz kilku bandytów, skąd wyprawiali wycieczki. Służba szkoły spostrzegła omyłkowo i przy pomocy wezwanej policji zdoła-

no dwóch z nich przytrzymać. Są to: Józef Szerer i Jakób Bellera, reszta zbiegła. Na strychu znaleziono skład złodziejskich przyrządów, a przede wszystkim cały komplet narzędzi, służących do rozbijania kas ogniowatych. Pod belkami znaleziono także broń i kilka paczek z amunicją.

PASKARSTWO TYTONIOWE. Żołnierz policji odebrał Waleryi Jędrzychowskiej 2 kg. tytoniu i 72 sztuk cygar, które wiozła na wjeź. W śledztwie pomiędzy 9a 10 jakaś przyzwolona ubrana kobieta, o inteligentnym wyglądzie, rzuciła się z trzeciego mostu do Wisły. Desperatkę zdołano wyratować, a wezwane pogotowie odwiozło nieprzytomną do szpitala św. Łazarza. — Również wczoraj wieczorem zażyła silną dawkę trucizny 28-letnia J. O., żona urzędnika. Pogotowie ratunkowe odwiozło ją do szpitala św. Łazarza. Tutaj, z powodu poparzenia kiszek, musiano dokonać operacji. Chorą utrzymano przy życiu.

ZAMACHY SAMOBÓJCZE. Wczoraj wieczorem pomiędzy godz. 9a 10 jakaś przyzwolona ubrana kobieta, o inteligentnym wyglądzie, rzuciła się z trzeciego mostu do Wisły. Desperatkę zdołano wyratować, a wezwane pogotowie odwiozło nieprzytomną do szpitala św. Łazarza. — Również wczoraj wieczorem zażyła silną dawkę trucizny 28-letnia J. O., żona urzędnika. Pogotowie ratunkowe odwiozło ją do szpitala św. Łazarza. Tutaj, z powodu poparzenia kiszek, musiano dokonać operacji. Chorą utrzymano przy życiu.

PORZUCONE DZIECKO. Onegdaj wieczorem przechodni znaleźli pod Wawelem, u stóp „Krzkiej stopki” tygodniowe dziecko płci żeńskiej, zawiąnięte w pieluszki i otulone nową poduszką. Dziecko oddano do żłóbka, za wyrodną matką zarządzono poszukiwania.

KOMITET PRZYJĘĆ MISYJ ZAGRANICZNYCH W ZAKOPANEM zawiązał się dnia 18 bm. Prezesem wybrano marszałka Uznańskiego zastępcami: pp. Szczeniowskiego i Pogórskiego.

ODBUDOWA TECHNICZNA PAŃSTWA POLSKIEGO. Dnia 28 bm. o godz. 10 rano w Warszawie w gmachu min. skarbu, odbędzie się posiedzenie w sprawie ankiety dla odbudowy technicznej państwa polskiego, którego pierwotny termin był 18 marca br.

DYR. GAL. BANKU KRAJOWEGO prof. Jerzy Michalski przedłożył głównemu urzędowi Likwidacyjnego elaborat w sprawie rozrachunku państwa polskiego z sukcesorami dawnej Austrii w tytułu zaboru ziem polskich. Prace te doprowadziły w bardzo krótkim stosunkowo czasie do zebrania niezmiernie obfitego materiału — ujętego w memorjały (z 60 tomami aneksów), który dostarczy reprezentantom rządu polskiego poważnej podstawy do obrony naszych uzasadnionych żądań.

KONKURS NA MUNDURY. Ministerstwo kolei żelaznych ogłosiło konkurs na projekt uniformów dla personelu kolejowego.

ROZPORZĄDZENIA PAŃSTWOWE. „Monitor polski” 26 kwietnia ogłasza rozporządzenie min. zdrowia publicznego w sprawie szczepienia ospy w byłym zaborze austriackim. Następnie ogłasza konkurs na posady nauczycieli i nauczycielek w szkołach ćwiczeń przy istniejących i nowych państwowych seminariach nauczycielskich. Dalej dziennik ten podaje: Naczelnik państwa postanowieniem z dnia 18 kwietnia mianował p. Alfreda Simona szefem sekcji i naczelnym dyrektorem cel w ministerium skarbu, a p. Aleksandra Hyżyckiego dyrektorem monopolu spirytusowego w randze szefa sekcji.

W SPRAWIE WYWOZU JAJ. Wobec notatek, jakie ukazały się w prasie w sprawie wywozu jaj, wydział prasowy min. aprow. komunikuje, że o wywozie za granicę decyduje nie min. aprowizacji, lecz komisja przywozów i wywozów min. przemysłu i handlu.

TUSZOWANE POGROMY. Organ Bundu podaje niezmiernie charakterystyczną notatkę następującej treści: „Jak się dowiadujemy ze źródeł wiarygodnych, w żydowskich redakcjach burżuazyjnych w Warszawie otrzymano wiadomość o powstaniu Arabów w Palestynie przeciw Anglikom i o pogromach tamtejszej ludności żydowskiej. Po porozumieniu się przedstawicieli syjonistów z redaktorami (żargonówek) uostanowiono nie ogłaszać tych wiadomości”. To się nazywa uprawianie „wielkiej polityki”. Gdy zmyślone pogromy w Polsce rozgłasza się z całą gotowością, o istotnych przejawach antysemityzmu w całym świecie zamilcza się konspiracyjnie. Bo pocóż stwierdzać, że wszędzie już żydów mają dosyć, tylko nie wszędzie zdobywają się na taką tolerancję, jak w Polsce, w owej znienawidzonej i bezczeszczonej — Polsce.

Dlaczego milczą żydzi o pogromach na Ukrai-

nie? Dlaczego nie wytaczają skarg przed światem z powodu mordów np. w Żytomierzu? Z powodu poturbowania kilku żydów w Strzyżowie podnoszą krzyk, a zamordowaniu dwu tysięcy żydów w Żytomierzu milczą...

SAMOLOT BEZ LOTNIKA. Jak już wspominaliśmy, Baker, minister wojny Stanów Zjednoczonych, mówiąc niedawno o aeroplanach, oświadczył, że od dwóch lat robiono pomyślne próby z wynalazkiem samolotu, który może latać bez lotnika. Baker mówił, że jest to wynalazek amerykański. „Le Journal” prostuje to, dodając, że Francuzi wspólnie tutaj pracowali z Amerykanami. Wynalazek został już wydoskonalony w tym stopniu, że można oznaczyć dokładnie miejsce, w którym samolot bez jeźdźca ma wylądować. We Francji taki samolot wylądował w odległości 180 km. na wskazanym lotnisku. Przez dwa lata nie wolno było o tem pisać, kiedy wynalazek był zupełnie udoskonalony, nastąpił rozejm. Oczywiście, że samolot mógł automatycznie rzucać po drodze bomby.

† **PROF. DR NAPOLEON CYBULSKI.** Uniwersytet krakowski poniósł nową ciężką stratę. W sobotę zmarł nagle, rażony udarem sercowym, prof. dr N. Cybulski. Zmarły przed niedawnym czasem zapadł na zdrowiu, ale mimo to nie przestał pamiętać swoich obowiązków i mieszkał w zakładzie, gdzie śmierć go zaskoczyła.

S. p. prof. dr Cybulski był rodem z Białorusi, skończył Akademię wojenną w Petersburgu i był tam asystentem słynnego fizyologa Tarchanowa. W roku 1884 został powołany do Krakowa na katedrę fizjologii na Uniwersytecie Jagiellońskim, gdzie sprawował kilkakrotnie urząd dziekana i rektora.

Dziś dnia 28 kwietnia 1919 r.
Asygnaty Polskiej Pożyczki Państwowej
nabywać można (po potrąceniu procentu)

100-markowe, koronowe, rublowe za	97.46
500 " " " " "	487.29
1.000 " " " " "	974.58
5.000 " " " " "	4872.92
10.000 " " " " "	9745.83

Z KRAJU.

BIAŁA. 22 kwietnia. (Pokłosie świąteczne). Nareszcie więc po wielu targach i rozporządzeniu Konsystorza tegoroczne rezurekcyja miała choć częściowo charakter polski. Po wielu latach dał się słyszeć z chóru kościelnego śpiew polski, a podczas procesji koło kościoła śpiewano wyłącznie po polsku. Niemcy gwiew swój na razie objawiają tem, że ani burmistrz, ani nikt z Rady miejskiej oficjalnie w procesji nie brał udziału. Tem lepiej! Lud bierze to za dobry prognostyk, że maluczko a do takiej reprezentacji Niemcy nie będą mieli prawa. — Dziwne stanowisko zajmuje tuł. proboszcz, ks. Rychlik, mieniący się Polakiem. Jako duszpasterz Polaków i Niemców nie potrafił się wznieść na stanowisko bezstronne, stale stawał po stronie Niemców. A już koroną jego zachowania się była odmowa dana wojskowości, która chciała starym zwyczajem postawić przy grobie dwóch żołnierzy z tuł. załogi. Proboszcz na to się nie zgodził, motywując odmowę brakiem miejsca w kościele! Razi go żołnierz polski. Możeby Konsystorz Biskupi ulatwił ks. Proboszczowi powrót na wojskową kapelanię w Wiedniu, o której z taką lubością wspomina. Polacy z Białej byłiby za to Konsystorzowi bardzo wdzięczni — bo lud coraz głośniejszą sarką, a to bardzo obniża powagę kościoła.

Z DNIA.

Niespodzianki.

Od wybuchu wojny po dzień dzisiejszy przeżywamy same niespodzianki. Wszystko odbywa się inaczej niżśmy to sobie wyobrażali, a często wprost przeciwnie do naszych przewidywań. Najwięcej pesymistów głosili, że wojna potrwa najwyżej dwa lata, ale sami w to nie wierzyli.

Końca wojny spodziewali się „in petto“ daleko wcześniej. Chcieli tylko zaimponować swoim własnym zdaniem tłumowi, który święcie wierzył, że „nikt nie wytrzyma takiej wojny dłużej, niż pół roku“.

Rzeczywistość pokazała, że „zmiewieściale“ pokolenie XX wieku dorównuje w męstwie i tężyznie najhartowniejszym, z epoki legend dziejowych.

To była niespodzianka ogromnie pocieszająca. A więc nie zwyródnialiśmy!

A pogrom taki zupełny Rosyi, tej Rosyi, na którą tyle liczył Francya z Anglią, a która mogła wystawić 15-milionową armię? A czyż nie bardziej jeszcze dziwny i nieoczekiwany podbój moralny i faktyczny na wskroś antysemickiego narodu rosyjskiego przez żydów?

Jeżeli zaś rozpałamywać będziemy nasze własne przeżycia z ostatnich kilku miesięcy, jakże wiele wypadnie nam przypomnieć sobie niespodzianek. Czyż mogliśmy np. kiedykolwiek przypuszczać, że po 3 latach okupacji niemieckiej nabieramy takiej sympatii do germańskiego ducha, że pierwsze dyplomatyczne stosunki nawiązujemy z Niemcami? A powstanie i utrzymanie się polskiej republiki specjalnie ludowej dla tego, że kilku panom (zresztą „surdutowym“) ogółowi nieznanym, tak się zachciało, czyż nie należy także do rzędu niespodzianek? A odsiecz dla Lwowa, którą trzeba było „wypraszać“ u odpowiednich władz? a powstanie legii kobiecej z powodu „braku żołnierzy“ i przyjęcie tej ofiary, czy to wszystko nie niespodzianki?

Do rzędu niespodzianek zaliczyć również musimy wrogie i solidarne wystąpienie żydów przeciwko odradzającej się Polsce. Żydom odmawialiśmy wielu przyniotów, ale nigdy sprytu. Otóż „sprytni“ żydzi okazali taką bezdenną głupotę, taki brak orientacji swoim zachowaniem się, że nie możemy wyjść z podziwu, co się z ich przysłowiową cechą stało.

Ale szczytem niespodzianek jest fakt, iż mimo jawnej nienawiści żydów do Polski, w ich rękach spoczywał cały szereg naszych dyplomatycznych posterunków, a podobno i dzisiaj niema jednego ministerstwa, jednego urzędu bez żyda, a gdzie żyda niema tam jest napewno żydówka.

Uchwały Rady przybocznej Gen. Del.

Kraków, 27 kwietnia.

Rada przyboczna Gen. delegata, odbyła w sobotę drugie posiedzenie, na którym Gen. Delegat dr Gałęcki przedłożył sprawozdanie z wykonania uchwał powziętych na pierwszym posiedzeniu odbytem w dniu 15 bm.

W sprawie reformy ustroju gminnego i wyborów do rad gminnych miejskich i wiejskich, które miały się odbyć w myśl postanowień wydanych w swoim czasie przez b. P. K. L., z przybraniem szerszych warstw dotąd od prawa wyborczego wykluczonych, postanowiono na wniosek p. Witosy zwrócić się do rządu warszawskiego o jaknajspieszniejsze załatwienie tej sprawy drogą ustawodawczą.

Za nim to nastąpi, rada przyboczna uchwaliła prosić Gen. del., by jeszcze raz zwrócił się do rządu o przyjęcie wniosku poprzedniego, p. Witosy, w myśl, którego wybory w gminach wiejskich, w których peryod wyborczy upłynął rozpiąć należy natychmiast: wybory wedle dotychczas obowiązującej ustawy i ordynacji wyborczej i uzupełnieniem IV. kół.

W wykonaniu poprzednio już powziętej uchwały wybrano osobną komisję z łona Rady przybocznej dla rozpatrywania zażaleń, ludności, w sprawach nadużyć urzędników państwowych i autonomicznych. Komisja ta, w której skład wchodzi pp. Czarnecki, Englisch, dr Ptaś, dr Tertil i dr Włodek została już zatwierdzona przez min. spraw wewnętrznych, jako organ opiniotwórczy. Urzędować ona będzie z udziałem wyższego urzędnika administracyjnego, a zastosowane do niej zażalenia należy kierować pod adresem: Komisja śledcza Rady przybocznej, Kraków, Krzysztofory.

Poruszona pierwotnie przez p. Englisha sprawa dalszej wypłaty rent inwalidzkich z austr. zakładów ubezpieczenia dla robotników górniczych i kolejarzy, pozostaje wedle odczytanego na posiedzeniu telegramu pełnomocnika gł. Urzędu likwidacyjnego w Wiedniu w ścisłym związku z będącą w toku likwidacją tych zakładów. Zwłoka w wypłacie spowodowana jest przede wszystkim przerwą w ruchu pocztowej kasy oszczędności, a nadto tem, że przedsiębiorstwa niektóre zalegają z wkładkami za drugie półrocze 1918 r. Postanowiono więc wezwać władze do ściągnięcia tych zaległości, których ewentualnie możnaby użyć na wypłatę należnych rent. Na wniosek p. Witosy, postanowiono zwrócić się do rządu, ażeby przeznaczył zaliczkowo odpowiednie fundusze na wypłaty zaległych i bieżących rent inwalidów wojskowych.

W dziale robót publicznych omawiano szereg wniosków wniesionych przez dr Tertila, dr Diamanda, dr Matakiewicza, dr Kusia i dr Włodka, zmierzających do przyspieszenia odbudowy i uzyskania na ten cel wydatniejszych niż dotąd kredytów. W szczególności zwrócił dr Tertil uwagę na fakt, że odbudowa miast była w tym dotąd upośledzona, tak pod względem przyznanych kwot, jak i zapewnienia potrzebnych materiałów budowlanych.

Na wniosek p. Witosy dr Diamanda przydane będzie delegatowi min. robót publiczn. z łona Rady przybocznej osobne ciało opiniotwórcze, składające się z 5 członków, a mianowicie: pp. Englisha, Padły, dr Starzewskiego, dr Tertila, i dr Włodka. Minister robót publicznych, zatwierdził już tę instytucję.

W wprowadzaniu zasilków wojskowych, skonstruowano, że gen. Del. uznając w pełni krytyczne położenie interesowanych rodzin wysygnował na zasilki wojskowe kwotę 12.000.000 koron, rozdziałając je na poszczególne powiaty, według faktycznego zapotrzebowania.

Podczas obrad stwierdzono kilkakrotnie z naciskiem, że sprawy aprowizacji tak ściśle są związane z administracją kraju, że z zadowoleniem przyjęto do wiadomości, zapowiedź ścisłego stosunku służbowego Gen. Del. rządu do delegata min. aprow. W najbliższym czasie mają być powołane do życia przyboczne Rady aprow. powiatowe, których skład ma być następujący: 1 przedstawiciel starostwa, dwóch przedstawicieli miast, trzech przedstawicieli robotników, trzech rolników i trzech przedst. zrzeszeń rolniczych. Równocześnie w skład ma prawo wejść jeden delegat miejscowy komitetu dla zwalczania lichwy. W Radach aprowizacyjnych miast Lwowa i Krakowa ma liczba przedstawicieli sfer robotniczych wynosić pięciu, stow. spożywczych również pięciu, tudzież dwóch przedstawicieli stowarzyszeń przemysłowych. W związku z omawianiem spraw aprowizacyjnych zapowiedział Gen. Delegat, jaknajdalej idące ograniczenia w wydawaniu zezwoleń na wywóz środków żywności za granicę kraju.

Ciekawe posiedzenie Rady miejskiej w Poznaniu.

Po wyborze dra Mieczkowskiego na przewodniczącego Rady miejskiej (burmistrzem jest dr. Drwęski) — zebrała się Rada na drugie posiedzenie, aby przystąpić do normalnej już pracy.

Całe posiedzenie odbywało się jednak pod znakiem utarczek z 17 rajcami niemieckimi.

Zaraz na początku dr. Landeberg proponował, aby równorzędnie używano języka polskiego i niemieckiego, aby protokoły w obu pisano językami, względnie aby mówiono w języku francuskim, jako w języku kongresu pokojowego! Po kilku gorących przemówieniach ustalono raz jeszcze, że językiem obrad Rady jest i tylko język polski.

Z kolei rozwinęła się dykusja aprowizacyjna, z której okazuje się, iż w Poznaniu

prócz mleka i węgla nie brak niczego i dykusja nad zmianą niemieckich nazw ulic na polskie. Mimo protestu Niemców Rada zmieniła na razie nazwy 114 ulic i poleciła magistratowi usunąć nazwy niemieckie, a wywiesić polskie. W sprawie usuniętych pomników niemieckich interpelował p. Busche. W dowiecipnej odpowiedzi p. Kalamajski wskazał, iż i w Niemczech usunięto szereg pomników, wśród nich i pomniki żywe, wszystkie dynastje z tak niegdyś czczonym cesarzem Wilhelmem na czele. Co wolno robić Niemcom ze swoimi bohaterami, to chyba wolno zrobić Polakom z obcymi, zwłaszcza z takimi, jak Niemcy.

Jako ostatni punkt obrad załatwiono sprawę emerytury b. nadburmistrza, Wilmsa. — Rada poprzednia wbrew protestom radców polskich, już po politycznym przewrocie, uchwaliła dać p. Wilmsowi 15.336 marek rocznej emerytury. P. Wilms należał do najzamożniejszych hakatystów. Radni polscy postanowili tedy zmienić uchwałę i niezasłużonej emerytury nie wypłacać!

Radni niemieccy z rozpaczą patrzyli na te nowe sądy, płacząc i mile wspominając dawne rządy. Ślusznie mówili radni polscy: my systemu pruskiego i szycan stosować nie będziemy, ale narzuconą nam niemieczną wyrzucimy bez miłosierdzia: precz!

NOWE STRONNICTWO W POZNAŃSIEM

odbyło się w Poznaniu założycielskie zebranie stronnictwa mieszczańskiego. Stronnictwo to ma zgrupować wszystkie sfery mieszczańskie, a przede wszystkim kupieckie i rzemieślnicze. Wobec innych stronnictw, stronnictwo mieszczańskie nie będzie występowało agresywnie.

W krótkim czasie jest to już trzecie nowe stronnictwo w Poznaniu. Przedtem powstały: Narodowe Stronnictwo robotnicze i Narodowe Stronnictwo ludowe. Czy nie za szybko zaczyna Poznańskie nasładować życie polityczne nasze i Kongresówki. ?!

CEDUŁA KURSOWA GIEŁDY KRAKOWSKIEJ

z dnia 26. kwietnia 1918.

Papiery lokacyjne.		ofiarow.	zadano:	wazark.
Gal. pał kraj. E. 1898	103.00	104.00		
fund. ark. E. 1908	103.—	104.—		
4 1/2% Pol. kraj. z r. 1913	110.25	111.25		
4 1/2% „ „ 1914	111.50	112.50		
4% Pol. m. Krakowa z r. 1909	101.—	102.00		
4% „ „ Lwowa	98.00	99.00		
4 1/2% Oblig. kom. Banku kraj.	106.—	107.—		
4% „ „ „	101.50	102.50		
4% „ „ kolejowe	102.00	103.00		
4 1/2% Listy zast. Banku krajow.	111.00	112.00		
4% „ „ „	108.00	109.00		
4% Listy zast. Tow. kredyt. ziem.	109.09	110.00		
4 1/2% „ „ „ 62 lat	114.—	116.—		
4 1/2% „ „ „ 41 lat	—	—		
4 1/2% „ „ Banku hipot.	107.50	108.50		
4% „ „ „ 60 l.	104.00	105.00		
4 1/2% „ „ Banku Gal. dla handlu i przem.	103.—	108.—		
4 1/2% „ „ Gal. Ziemskiego Banku Kredyt.	107.—	108.—		
4 1/2% Austr. Pol. woj. 40-let.	—	62.—		
Akcyje bankowe.				
Bank Przemysłowy	635.—	—		
Gal. Bank Hipoteczny	660.—	—		
Bank Galic. dla handlu i przem.	535.—	—		
Gal. Ziem. Bank Kred.	450.—	—		
Bank Ziem. dla Gal. Sl. i Buk.	—	—		
Wiedeński Bank Związkowy	—	—		
„Merkur“ Tow. akc. bsnk.	—	—		
Wied. Powaz. Bank Obrótowy	—	—		
„Bank Lomb i Eskont.	—	—		
Akcyje Tow. handl. i przem.				
Polskie Tow. handlowe	385.—	345.—		
Tow. akc. Złeleniewski	—	—		
„Lemierz“ fabr. plug.	—	—		
Tow. akc. Chodorów	—	—		
„Górka“ Fabr. cementu.	540.—	550.—		
Gal. akc. Zabl. gór. „Siersza“	—	—		
WALUTY.				
Marki polskie	218.—	223.—		
Marki niemieckie	223.—	228.—		
„ „ drobne	220.—	225.00	225.—	
Ruble carskie po 100 Rb.	242.—	247.—		
„ „ 500	240.—	245.—		
„ „ drobne	220.—	235.—		
Franki francuskie	—	—		

Używajcie tylko polskich wyrobów kosmetycznych

„DERMA“

Krem i puder do twarzy — puder dla dzieci — Szampon do włosów — perfumy proszek toaletowy, odświeżający a la „Dostał“. Proszek do zębów. Niezrównane w swej dobroci, sporządzone na podstawie naukowych, wyrobu Lab. Chem.-Kosmet. „DERMA“ (St. Studnicki i Ska)

Kraków, ul. Podzamcze l. 22.

Na kładzie w aptekach, drogeriach i perfumeryach.

Maszyna do pisania
 dobrej marki w dobrym stanie do sprzedania.
 Zgłoszenia do Administr. Ilustr. Dziennika Polsk. 37

Dam 500 koron
 za wyszukanie mieszkania składającego się z 3 do 4 pokoi i kuchni.
 Dzielnica obojętna.
 Zgłoszenia dla Z. B. do Admin. Ilustr. Dziennika Polskiego. 375

MASZYNISTA
 samodzielny, egzaminowany, ślusarz z zawodu, z dłuższą praktyką **potrzebny zaraz** do fabryki w Zachodniej Galicyi. 371
 Centrala fabryczna: 2 maszyny parowe, 2 generatory elektryczne, 2 kotły, susznią drzewa. — **Posada do objęcia natychmiast.** — Oferty wraz z odpisami świadectw i curriculum vitae nadsyłać należy pod „Maszynista 1919“ do Biura Ogłoszeń firmy Hopcas i Salomonowa — Kraków, Szczepańska 9.

L. 1313/1919 aka. Kraków, 14 kwietnia 1919.
Ogłoszenie licytacji.
 Administracja akcyzy imieniem gminy miasta Krakowa rozpisuje niniejszem licytację na budowę **stędm'u linowych urzędów akcyzowych** w dzielnicach po prawej stronie Wisły położonych, a mianowicie na budowę:

- 1) Urzędu nr. 13 w dzielnicy Płaszów.
- 2) Urzędu nr. 14 w dzielnicy Podgórze (przy drodze do Wieńki).
- 3) Urzędu nr. 15 w dzielnicy Podgórze (przy drodze do Woli Duchackiej).
- 4) Urzędu nr. 16 w dzielnicy Podgórze (w pobliżu stacji Bonarka).
- 5) Urzędu nr. 17 w dzielnicy Podgórze (przy drodze do Kalwarii).
- 6) Urzędu nr. 18 w dzielnicy Zakrzówek (na kapelance) — wreszcie
- 7) Urzędu nr. 19 w dzielnicy Dębniaki (przy drodze do Pychowic).

Plany i warunki budowy przegłądać, oraz formularze ofertowe i wyjaśnienia otrzymać można począwszy od dnia 23 kwietnia b. r. w Biurze technicznym przy Administracji akcyzy (ul. Kopernika L. 1. I. p., drzwi nr. 18) w godzinach urzędowych między 10^{1/2} prze południem a 1-szą w południe.

Ostatni termin do składania ofert upływa dnia 7 maja b. r. o godzinie 12-tej w południe, poczem odbędzie się publiczne otwarcie ofert w biurze naczelnika Administracji akcyzy (parter, drzwi nr. 2).

854 **Administracja akcyzy.**

ZEISS MIKROSKOPY
 CYSTOSKOPY
 GASTROSKOPY
 357 polecają pocenach fabrycznych
 Dostawy Klinik Uniwersytetu Jagiell. i Szpitali Kraj.
Stanisław BARAN i Ska
 Magazyn Instrumentów Lekarsko-Naukowych
KRAKÓW, ul. SŁAWKOWSKA 6.

Kraków, Szczepańska 7., I p.
„Strój“ Wyższa Uczelnia kroju i szycia
Nowe kursa
 rozpoczynają się 5 maja 1919.
 Urządzenie wzorowe. — Kilka systemów kroju. — Szycie — Dział francuski i angielski. — Ukwalfikowane siły nauczycielskie — Nauczanie metodyczne.
 Informacje i zgłoszenia w godz. 10—11, 365
 Prospekt darmo.

Fryzjer damski i męski
 kilkuletni współpracownik firmy Wiskida — ostatnio w hotelu francuskim, objął pod własne kierownictwo zakład fryzjerski pod firmą **Łabużek, ul. Szewska 4.**
 Poleca gabinet dla Pań, manicure, salon męski.
 251 Z poważaniem **Adam RZEWSKI.**

KURSA PRAWNICZE
„IUS“ KRAKÓW „IUS“
 Rynek główny L. 22.
 Szybkie przygotowanie przez fachowe siły a) do egzaminów i rygorozów prawniczych Uniwersytetu krakowskiego i lwowskiego b) egzaminów adwokackich, sędziowskich i notaryalnych.
 System dla wojskowych i urzędników zastępuje w zupełności przygotowanie indywidualne, bez potrzeby opuszczania miejsca pobytu.
 Lekcje zbiorowe i indywidualne.
 Wypożyczanie skryptów, skrótów i ustaw.
 Informacje i prospekt na żądanie.
 Przygotowanie odpowiednio do zmian politycznych.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów w Warszawie, pl. Warecki

potrzebuje znaczniejszej ilości **furgonów (wozów) pocztowych**

a przede wszystkim dużych furgonów (wozów) pocztowych do zwożenia przesyłek z i do dworców kolejowych, furgonów (wozów) pocztowych do rozwożenia przesyłek z urzędów pocztowych do odbiorców w mieście, a również furgonów (wozów) do wybierania listów ze skrzynek pocztowych.

Szczegółowy opis tych wozów oglądać, jak i informacji ustnych (dla zamiejscowych pisemnych) zasięgnąć można codziennie w Ministerjum Poczt i Telegrafów u Szefa Wydziału zamówień, gabinet 27a, w czasie od 10—11 przed południem

Oferty na powyższą dostawę nadsyłać również należy pod wyżej podanym adresem najdalej do 20 maja 1919 r.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów.

OBIADY domowe
 z 3 dań 5 koron. W abonamencie opust, ul. Gołębia 16, I. p. 361

WAGI OSOBOWE
 K. 120 — sztuka 872
Drobner — Kraków.

W dniach najbliższych nadejdzie trzeci transport MASZYN do PISANIA

różnych systemów, aparaty do powielania, oraz przybory do maszyn, prawdziwe amerykańskie radyrki (gumy) do maszyn do pisania, wstążki amerykańskie i kalki. — **CENY BEZKONKURENCYJNE.**

Specjalny warsztat reparacyjny.

Wszelkie reparacje maszyn pisarskich wykonuje w najkrótszym czasie, starannie i po niskich cenach 356

RUDOLF NOWAK

Kraków, ul. Grodzka 44. — Tel. 3541.

Związek ekonomiczny Kółek rolniczych w Krakowie, ul. Wiślna 3.

Dział Bławatno-Galanteryjny

poleca po cenach znacznie niższych:

- Materyały na ubrania męskie, damskie i dla dzieci.
- Jedwabne materye czarne i kolorowe.
- Kiety i szersze na podszewki, Watalisa.
- Barwań kolorowe i białe, Płótna lniane i konopne grube, Płóciotka kolorowe.
- Szale i chustki jedwabne.
- Chustki na głowę — flanelkowe i inne. (162)
- Koszule męskie, Płaszczki męskie i dla dzieci.
- Obuwie męskie, damskie i dla dzieci.
- Ubrania dla robotników i dla chłopców.
- Staniczki damskie — batystowe i perkalowe.
- Fartuszek, Pończochy damskie i dla dzieci.
- Skarpetki męskie, Szalki.
- Sienniki, worki, ścierki, ręczniki, — Torby ręczne łagowe.
- Sukna do wycierania posadzki.
- Szpagał cienki i gruby do wiązania.
- Sznurowania do bucików. — Przędza szewska.
- Kapole, Zatrzaśki, Koronki i Hafty. — Wstążki.
- Guziki wszelkiego rodzaju do bielizny, ubrań męskich i damskich.
- Sprzączki, Haczyki, Wieszadła.
- Mydła i artykuły toaletowe Grzeblonie, Szczotki, Perfumy.
- Aparaty do golenia. — Nożyczki, Seyzeryki.
- Farby „Palatyn“ do farbowania materyi — w różnych kolorach.

Sprzedaż hurtowa i detaliczna. **Ceny znacznie niższe.**

ZAKŁAD POGRZEBOWY Fr. Nowińskiego Spadkobiercy
 Kraków, ul. Mikołajska 12.
 Filia: Grzegorzki, naprz. Coll. med.
 Urządza pogrzeby od najwspanialszych do najskromniejszych.
 Ekshumacje i przewozy zwłok do różnych miejscowości i wszystkich krajów
 Na składzie trumny metalowe, dębowe i z miękkiego drzewa.
 Wielki wybór wieńców oraz przyborów pogrzebowych. 382